

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 noiembrie 2016

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TIMOFTI Vladimir
TOMA Nadejda
MORARU Petru

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Toma Nicolai Victor, născut la 22 august 1994, originar și domiciliat în r-nul Criuleni, s. Dolinnoe.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.09.2014 – 10.07.2015;

Instanța de apel: 20.05.2016 – 30.10.2015;

Instanța de recurs: 23.08.2016 – 08.11.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 10 iulie 2015, procesul penal intentat în privința lui Toma N. în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta săvârșită constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, iar procesul contravențional a fost încetat în legătura cu expirarea termenului de prescripție.

2. De către organul de urmărire penală este învinuit, că inculpatul Toma N. la 4 mai 2013, aproximativ la ora 23:30, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Samciuc V., în urma unor relații ostile apărute, intenționat, având scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale, în timp ce se afla în pădurea din apropierea s. Dolinnoe, r. Criuleni, au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului cet. Pisaniuc G., în rezultatul căruia, ultimului i-au fost cauzate, leziuni corporale sub formă de traumă acută cranio-cerebrală,

fractura liniară a osului temporal de dreapta, hematom subdural care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Faptele inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror solicitând admiterea apelului și casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Toma N. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilindu-i un termen de probă de 5 ani.

În argumentarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- sentința primei instanțe este ilegală și neîntemeiată;
- prima instanță a dat o apreciere eronată a probelor, precum și nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Pisaniuc G. și declarațiile martorilor Bulgaru D., Rotari A., Diacenco V. și Toma V. care au confirmat aplicarea loviturilor în regiunea capului de către Toma N.;

- prima instanță nu a luat în considerație faptul, că Toma Nicolai împreună cu Samciuc Vitalii au acționat împreună și având o intenție unică îndreptată la cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate Pisaniuc G., și luând în considerație, că potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 466 din 13.12.2013 nu a fost posibil de stabilit precis în urma cărei lovituri au survenit consecințele grave, urmează a fi recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia inculpatul Toma N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal executarea acesteia a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

5. Verificând materialele dosarului instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului incorect au încadrate de către prima instanță, adoptând în acest sens o sentință de încetare a procesului penal, cu sancționarea inculpatului în baza art. 78 Cod Contravențional.

Astfel, reieșind din cele reținute prin rechizitoriu în sarcina inculpatului, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului constituie o infracțiune, însă incorect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, greșit au imputată inculpatului agravanta de două sau mai multe persoane.

Așadar, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului se încadrează juridic în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, totodată vinovăția acestuia fiind dovedită prin cumulul de probe administrat la materialele dosarului.

Prin urmare, inculpatului Toma Nicolai, i s-a stabilit de către instanța de apel o pedeapsă echitabilă faptelor comise, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar executarea acesteia a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu dispunere rejudecării cauzei în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că instanțele de fond, nu au luat în considerație faptul, că Toma N. împreună cu Samciuc V. au acționat împreună și având o intenție unică îndreptată la cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate Pisaniuc G., și luând în considerație, că potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 466 din 13.12.2013 nu a fost posibil de stabilit precis în urma cărei lovituri au survenit consecințele grave, urmează a fi recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, procurorul indică că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pentru a repara erorile de drept comise, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea judecării cauzei în aceeași instanță.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

Din conținutul recursului declarat, se conchide că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că instanța de apel a casata sentința primei instanțe, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit căreia, inculpatul Toma N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, rejudecând cauza și dând o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală dată, instanța de apel a constatat că fapta inculpatului se încadrează în prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal și nu în prevederile art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, precum a fost incriminat inculpatul în actul de învinuire.

Așadar, instanța de apel doar menționat că „*acțiunile inculpatului Toma N. corect au fost calificate în baza art. 151 Cod penal, însă incorect i s-a atribuit calificativul „de două sau mai multe persoane”, încât acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață*”.

În acest context, Colegiul penal indică că instanța de apel urma să facă o analiză a probelor existente la materialele și în urma acestui fapt să argumenteze din care motive a respins probele care au fost puse la baza învinuirii de către acuzatorul de stat.

Tot aici, Colegiul penal remarcă instanța de apel încadrând acțiunile inculpatului Toma N. în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, urma să constate în partea descriptivă a deciziei adoptate fapta prejudiciabilă care întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, fapt ce nu l-a făcut.

În asemenea circumstanțe, se conchide că instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile expuse în pct.22.2 din Hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, care stipulează că în partea descriptivă a deciziei, în cazul dat instanța de apel urma să constate noile circumstanțe de fapt stabilite de către acesta în urma judecării apelurilor declarate.

Tot aici, se indică că instanța de apel a omis și faptul că partea descriptivă a deciziei instanței de apel trebuie să corespundă cerințelor stipulate la art. 394 Cod de procedură penală, iar pct. 1) din alin. (1) al articolul dat prevede că, partea descriptivă a hotărârii trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin urmare, Colegiul penal ajunge la concluzia că nemotivarea soluției adoptate de către instanța de apel, prin prisma motivelor invocate în cererea de apel și neconstatarea faptei prejudiciabile în decizia adoptată, instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea acesteia ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art.414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de

situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal indică că instanța de apel în procesul redactării deciziei motivate, va ține cont de criteriile prevăzute în art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, și în partea descriptivă a deciziei adoptate va constata fapta prejudiciabilă de care se face vinovat inculpatul Toma N.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Toma Nicolai Victor*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 08 decembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TIMOFTI Vladimir

TOMA Nadejda

MORARU Petru